

ὁποῖου ἐστῆριξαν οἱ Πάπαι τὴν ἰσχὺν των. Ὁ θύλος οὗτος στολισμένος μὲ θυμᾶσια μωσαϊκᾶ, ἐχρειάσθη 355 χιλιάδης κοιλὰ μολύβδου ὅπως κατασκευασθῇ. Τελειώνει δὲ εἰς σφρίζαν διαμέτρου δύο καὶ ἡμίσιος μέτρων καὶ δυναμένην νὰ χωρέσῃ δεκαεῖς άτομα.

Πρὸ τοῦ κεντρικοῦ βωμοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον μόνος ὁ Πάππας δύναται νὰ ἱερουργήσῃ καὶ ἀκριβῶς κατ'ωθεν αὐτοῦ ὑπάρχει ὁ τάφος τοῦ Ἁγίου Πέτρου ἐν εἰδὲι λάκκου ντυμένου ἀπὸ θυμᾶσια μάρμαρα καὶ ἐπιχρυσον ὀρειχάλκον.

Ἐκατὸν δώδεκα κανδήλαι χρυσομένου ὀρειχάλκου φέγγουν νυχθημερὸν γύρω ἀπὸ τὸ μαρμαρινὸν περιβραχίον τοῦ λάκκου. Ἐκεῖ ἀναπαύονται τὰ ὅστιά τοῦ Ἁγίου Πέτρου, ἐκεῖ κατὰ τὴν παράδοσιν ὑπέστη τὸ μαρτύριον ὁ πρῶτος διδάσκαλος τῆς Ἐκκλησίας. Τὸ μέρος τοῦτο ὀνομάζεται Confessione (ἐξομολόγησις) διότι ἐ-

καὶ ὁμολόγησε τὴν ἁμαρτίαν του χύνων ὑπὲρ αὐτῆς τὸ αἷμα τοῦ ὁ πρῶτος τῶν Ἀποστόλων. Εἰς τὸ μέσον τοῦ λάκκου αὐτοῦ ὑπάρχει τὸ ἄγκλμα τοῦ Πίου ΣΤ' ἔργον τοῦ Κανόβα. Ὁ Πάππας γονατιστὸς προσεύχεται πρὸ τοῦ θαλάμου ὅστις περικλείει τὸν σαρκοφάγον τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Ἡ σαρκοφάγος εἶνε ἔργον θαυμασίων, ὡς ἐπίσης ὑπερόχου τέχνης καὶ ὡμορφίης εἶνε αἱ τρεῖς ἐξ ἐπιχρυσου ὀρειχάλκου θύραι τοῦ θαλαμίσκου.

Ἐνας ἀπειρος μυστικισμὸς διακλύεται ἀπὸ τὸν τάφον ἐκεῖνον. Αἱ ἀσβεστοὶ ἐκεῖναι κανδυλαὶ συμβολίζουν θυμᾶσιως τὴν αἰωνιότητα καὶ τὴν παντοδυναμίαν τῆς ἁμαρτίας ἐκεῖνης, τῆς ὁποίας ὁ Ἅγιος Πέτρος ὑπῆρξεν εἰς τὸν μεγαλειτέρων διδασκάλων καὶ θεμελιωτῶν.

(Ἐπεται τὸ τέλος)

Κ. ΚΑΙΡΟΦΥΛΑΞ

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΡΧΑΙΟΥΣ ΧΟΡΟΥΣ

Προβάλλει νυφιστόλιστη καὶ ὠχρόλευκη

Ἡ Φοῖβη

Καὶ μὲς σὲ πέπλου· ἀργυροῦς καὶ ἀχροφαμμένους Σκόβει

Ἐρωτευμένη ὡς τὴ Σαπφώ

Καὶ ὡς Παναγία θλιμμένη...

Ἀναγαλιάζει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ πλάσις

Μαγευμένη

Καὶ ἰάσθαι

Ἀπὸ τῆς ζήλειαν των χλωμαῖζουν ὅλα ἐμπρὸς τῆς!

Καὶ σιγαλὰ

Καὶ ἀνάλαφρα

Γλυστρεῖ ὁ λευκὸς χορὸς τῆς

Στὰ βελονδένια τὰ χαλὰ

Τὰ νεφελαιπλωμένα—

Καὶ γύρω

Στὴν δολόλυκεια καὶ δολόλυκη παρθένᾳ.

Μερόνυχτα

Ὅλοι σὲ χορὸν οἱ κόσμοι στροβιλίζουν!

Ἡ λάμπες γοργοφτέρωτες

Τὸ οὐράνιο δῶμα σφλίζουν—

Ἀναπηδοῦν σπιθόβολα

Τ' ἀντιφεγγισματὰ των

Καὶ τῶν χρωμάτων οἱ χοροὶ

Στὰ παραλλάγματά των—

Καὶ ὄνειροφύγει τὸ ὄραμα!

Καὶ στροβιλίζει ἡ ζάλη!

Γίνεται ἡ μέθη φρόνισα!

Καὶ ἡ Μοῦσα ἡ μεγάλη

Ἀπὸ ἡ ἐπερουράνιον θρόνον

Ἡ Ἀρμονία

Ρυθμίζει τοὺς χοροὺς αὐτοὺς

Καὶ τὴ δημιουργία...

ΗΛΙΟΒΑΣΙΛΕΜΑ ΣΤΟ ΜΥΛΟ

Γυρίζουνε, γυρίζουνε τοῦ μύλου τὰ φτερά,
φτερά ποῦ κοκκινίζει τὰ ὁ ἥλιος σὲ κάθισμά του,
κάθισμα ἡλιοῦ στὴ θάλασσα, ὅπου βουλάει βαθεῖα.
Βαθεῖα ἀναμμένο κάρβουνο φλογίζει τὴ θωριά του.
Γυρίζουνε, γυρίζουνε τοῦ μύλου τὰ φτερά...

Γυρίζουνε καὶ βάφονται στῆς δύσης τῇ φωτιά,
μὲς στὴ φωτιά τῇ δυνατῇ, π' ἀρχίζει ἀπὸ κάτω,
κάτου ἀπ' τὰ σφαιροθέμελα κι' ὅπου τραβάει ψηλά,
ψηλὰ καὶ εἰς ἀναλαμπὲς σὲ μύλο, στὰ φτερά του,
Γυρίζουνε καὶ βάφονται στῆς δύσης τῇ φωτιά...

Κι' ὅλο γυρίζουνε γοργὰ τοῦ μύλου τὰ φτερά,
φτερά ποῦ ἡ φωτοθάλασσα θολὴ τὰ ζῶγει κάτω,
κάτου, κ' εἰπεί ἀπλώνεται τὸ κλάμα ἀπὸ ψηλά.
Ἀπὸ ψηλὰ ἀρχίζοντας σκορπίζει τὴ σκοτεινιά του.
Τὸ κλάμα μὲς σὲν οὐρανὸ τραβάει σιγὰ σιγὰ...

ΦΩΤΟΣ ΓΙΟΦΥΛΛΗΣ

Δὲν κάμνει καεῖς μίαν εὐτυχίᾳ, παρὰ ὅταν κάμνη
ζηλοτύπους.

★

Ἡ γυναῖκα προσέχει ὀλιγώτερον εἰς ὅ,τι τῆς δίδουν
καὶ περισσύτερον εἰς ἐκεῖνο ποῦ δὲν ἔλαβον αἱ ἄλλαι.

★

Ἡ φίλια ἀνδρὸς πρὸς γυναῖκα κρούπει πάντα ὀλλήνη
ἐπιθυμίαν· ἡ φίλια γυναικὸς πρὸς τὸν ἄνδρα εἶνε ὁ
ἔρως ὁ ἐλθὼν προῶρως.

ΝΕΗΣ

